

ACC. N:R M. 14010: 1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: Anders Mårtensson
Härad: Gärds Berättare: Emil Ståhlberg
Socken: Hörröd Berättarens yrke: lantbrukare
Uppteckningsår: 1955 Född år 1886 i Hörröd

Hustrun Anna Ståhlberg född i Rebbetuaröd 1886
bidrog även med svar.
Makarna Ståhlberg bor på Rebbetuarödsgården.

Hemmets prydnade. s. 1-2.
Episod. s. 2
Målade "föreläsningar." s. 3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 49.
Delsvan i
N. 16.65.

Skriv endast på denna sida

ACC. NR M. 14010:/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lövnings:

Man hängde in lövruskor för att fånga flugor i.

Golvet:

Man strödde sand i vardagslag. Man gick in ~~ixxxxxxxx~~ med träskorna och då skodde man skiten av sig i sanden. Om söndagarna strödde man bara ene. När man fick frammad, skurades golvet och ene ströddes därpå. Man sällade enet så att taggarna gick av.

Halm på golvet till jul, när man lekte sko blackan.

Man skurade golvet till högtiderna och när man behövde.

Icke lergolv i vår tid. Vi hade trasmattor dagligen i rummet. Kullerstenar på golvet i öppna skorstenen.

Väggprydnader:

Inga bonader på väggarna. Sparlakan över sängen och man lade gynne på stolarna.

Födelsedagstavlur, tavlor med historiska och bibliska motiv i stil med kistebrev, var vanliga på väggarna.

Bords- och skåpprydnader:

Inga dukar till vardagslag utan vitskurade bord. Man skurade med råghalmsviska och sand.

Inga prydnader på skåpen.

När det var riktigt högtidligt, d.v.s. vid de olika högtiderna använde man vita dukar. Gu nås den som lade armbågen på

Handig och vackert tillredet

bordet, när man lagt vit duk på.

Belysning:

Man använde fotogenlampor och proser. De sistnämnda fäste man på väggarna. Man stöpte ljus. Talgljusen rök mycket. Plikkan släcktes lätt bara man sade P. Det är därför ordet plirka kommit till.

Bakugn:

Man eldade bakugnen med baska och ene. Bakugnen låg bakom öppna eldstaden.

De olika momenten vid bakugnens byggande var följande: först baska, sedan långhalm i form av ugnen. Därefter lade man ett 1 m. tjockt lager av lera. Sedan fick den stå och torka en sommar och när detta skett, satte man eld på baskan och långhalmen och så var ugnen färdig.

Taket var välvt och bottnen nästan rund (tegelsten i sand).

Bakugnstäppa

När man hade bakat lade man ofta in råg, som skulle torkas.

Kärl för matlagning:

Man använde kopparkärl till gröt och järngrytor till ärtsoppa. Stekpannor av järn. De flesta kärlen hade ben. Pannorna hade skaft, grytorna öron.

ACC. N:R M. 14010:3.

Fölsekransar:

Ola Andersson

Ola Andersson, Gaddarö, född på 1860-talet målade fölsekransar. Han hade säkert lärt sig själv. Han hade ont i benet, därför målade han. Han fick 1 kr för de små; 2 kr för de stora.

Olof Brunstedt målade på glas. Han var målare till yrket. Lottern hjälpte honom att måla fölsekransar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV